

[Statsministeren]

venstre sin mening om tingene, og regeringen har sin, men vi har jo ofte kunnet mødes og hør i hvert fald flere gange bidraget til, at der trods alt er noget mere stabilitet i f. eks. omkostningsudviklingen, end der har været tidligere.

Debatten i dag kan ikke, skal vi sige finde løsningen på disse problemer, men debatten kan måske alligevel siges at pege frem mod de kommende måneders arbejde. Jeg håber, at de partier, der har udtrykt interesse for rentens højde – eller jeg skulle måske sige for dens lavde, hvis der er noget, der hedder det – også vil vise den interesse konstruktivt, når regeringen på forskellig måde spiller ud med forslag, og i den forbindelse tænker jeg på skatte- og boligreformen.

Jeg er meget opmærksom på, at de umiddelbare reaktioner her er nok så negative, eller for at sige det pæner, ikke er på linje med regeringens opfattelse af tingene, men det er nu regeringens opfattelse, at adskillige af de ting, vi foreslår i vores skatteoplæg, kunne bidrage til, at inflationspresset blev lidt mindre, og derfor vil det være en fordel, om der også er forståelse for nogle af disse initiativer. I den forbindelse lagde jeg i høj grad mærke til, at hr. Niels Helveg Petersen, når det gælder jordpolitikken, var opmærksom på nogle ting, som også regeringen er opmærksom på, og det er ting, der kan medvirke til, at rentepolitikken kan komme ind i et mere positivt leje.

Men ellers vil jeg sige, at det efter min opfattelse egentlig ikke er rimeligt at føre en debat som den i dag på grundlag af et enkelt spørgsmål, der lyder: hvad vil regeringen gøre ved renten? Det er en generel økonomisk og i den forbindelse også politisk debat. Jeg mener, at den hører hjemme på et andet tidspunkt og andetsteds, men sådan er nu engang reglerne, og vi må bøje os for, at et hvilket som helst tilfældigt spørgsmål kan danne grundlag for en storpolitisk og storøkonomisk debat. Det må vi acceptere, sådan er det, men det er egentlig lidt urimeligt, at det er sådan. Men i øvrigt tak for debatten. Meningerne har været delte, men én ting synes alle at være enige om, også forespørgerne, at tingene er så komplicerede, at man ikke kan rette lyset alene mod selve renten.

Formanden:

Vi går til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er 5 minutter.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal ikke længe forhindre medlemmerne i at tage hul på pinseferien, men det er den sædvanlige grove påstand fra finansministeren, der er anledningen til, at jeg er nødt til at komme igen.

Det er fantastisk, af finansministeren kan blive ved med at påstå, at man har kunnet lave et regnestykke, der beviser, at vi ville få 130.000 nye arbejdsløse, hvis vore ændringsforslag til finanslovforslaget var blevet vedtaget. Nu har man hørt finansministeren og socialdemokratiske regeringer den ene gang efter den anden, i den ene tiltrædelseserklæring efter den anden, ved den ene debat efter den anden, ved finanslovdebatten osv. osv. sige: nu laver vi det augustforlig, nu laver vi det forlig, nu laver vi det forlig, så hjælper det, så virker det, så bliver det bedre. Hver eneste gang, år efter år, har det vist sig, at de socialdemokratiske regnestykker var totalt forkerte.

Nu påstår finansministeren så, at han kan regne virkningerne af fremskridtspartiets politik ud. Det er grebet ud af luften. Der er overhovedet ingen hold i det. De regnestykker, finansministeren laver vedrørende fremskridtspartiets politik, er lige så elendige som dem, han laver vedrørende socialdemokratiets politik. De er helt forkerte. Og udviklingen, stadig højere og højere rente, stadig højere og højere gæld, stadig flere og flere arbejdsløse, beviser jo, at socialdemokratiet regner forkert. Ikke hver gang, men hver eneste gang regner man forkert, og så synes jeg, det er for groft, når statsministeren står og siger her: ja men det er jo en større økonomisk sammenhæng, vi bør diskutere, rentens højde har at gøre med en større økonomisk sammenhæng, at man skal fejles af med sådan nogle postulater, og at de skal komme netop fra finansministeren, som den ene gang efter den anden har regnet forkert. Det viser, at jeg har ret i min første påstand, at socialdemokratiet ikke aner, hvad det skal stille op. Det kan nemlig kun komme med de sædvanlige flokler. Der er ingen nytænkning. Jeg synes, det er deprimerende, at vi har en regering, der vil køre det på det niveau.